

*творчий проект
"Листи до Криму"*

18 ТРАВНЯ

*День пам'яті жертв геноциду
кримськотатарського народу*

Лист до Криму

Криз десятиліття було ми пам'ята-
ємо кожні вагон депортації та кожну
втрачену на чужині душу. Крим - це не
просто територія, це живе пам'ять пред-
ків, що живе у серці кожного кримського
татарина. Ми пишемо ці листи, щоб
дні наших трагедій ніколи не затма-
рили світле майбутнє вільного півострова.
Наша пам'ять шукана за скарби, а воля
до справедливості незламна, як коріння
стародавніх олив. Ми віримо, що невдовзі
золота талпа знову вільно замайоріє над
рідними ділами з променям кримського сон-
ця.

Гайдарова Єлизавета

Кому: Моїм одноліткам, які жили в Криму у 1944 році, та їхнім нащадкам

Від: Учениці 6 класу

Привіт. Я пишу цей лист, бо нещодавно на уроці історії ми вчили про 18 травня 1944 року. Знаєш, мені дванадцять — стільки ж, скільки могло бути тобі тоді. Я намагаюся уявити той ранок, але мені стає дуже страшно. Чому ми пам'ятаємо? Вчителька розповідала, що солдати приходили на світанку, коли всі ще спали. У вас було всього п'ятнадцять хвилин, щоб зібрати все своє життя у маленьку валізу. Хіба можна вмістити в неї любов до моря, запах квітучого мигдалю чи тепло рідної хати?

Депортація — це слово звучить холодно, але за ним стоять тисячі розбитих сердець.

Геноцид — це спроба стерти цілий народ, його мову та пісні.

Пам'ять — це те, що ми маємо берегти сьогодні, щоб таке ніколи не повторилося.

Твоя сила. Я бачила фотографії товарних вагонів. Це несправедливо і жорстоко. Але найбільше мене вразило те, що ваш народ не здався. Навіть у далекому Узбекистані чи на Уралі ви співали кримських пісень, розповідали дітям про гори Чатир-Дагу та зберігали ключі від домівок, у які мріяли повернутися.«Народ, який пам'ятає своє коріння, неможливо зламати».

Моя обіцянка: сьогодні Крим знову переживає важкі часи, і багато кримських татар знову змушені залишати свої домівки. Але я хочу, щоб ти знав(ла): я пам'ятаю. Я знаю, чий це дім. Я обіцяю вчити історію чесно. Я обіцяю розповідати друзям про вашу відвагу. І я вірю, що настане день, коли над вільним Сімферополем та Бахчисараєм знову залунає кримськотатарська мова, а ми зустрінемося біля моря під мирним небом.

Дорогий Криму!

Пише тобі учениця 6 класу. Я ніколи не була у Криму, але багато чула про твоє тепле море, гори та добрих людей. Особливо мене вразила історія кримськотатарського народу. Я дізналася, що багато років тому кримських татар силою вивезли з рідного дому. Люди втратили свої домівки, свої речі та навіть близьких. Це дуже страшно й несправедливо. Мені боляче думати про те, як діти залишали рідний край і не знали, чи повернуться назад. Ми повинні пам'ятати ці трагічні події, щоб таке ніколи більше не повторилося. Пам'ять про депортацію кримських татар живе в серцях людей і сьогодні. Я вірю, що Крим буде мирним і щасливим, а кримськотатарський народ завжди житиме на своїй землі в свободі та спокої.

З повагою і пам'яттю, учениця 6 класу

Лист до Криму:

Дорогий Криму!

Пишу тобі цього листа з вірою та надією. Для багатьох людей ти — не просто півострів на карті, а частина серця України. Твої гори, море, теплі сонячні дні, бузенькі вулиці та кримськотатарська культура назавжди залишаться у пам'яті людей.

Володні про тебе говорить увесь світ.

Українці не забуть тебе і вірять у ширше майбутнє. Ми знаємо: пам'ять сильніша за час і трудності. У кожному українському серці живе надія на той день, коли над твоїми містами знову пошумітимуть мир, свобода та спокій.

Вірши віде, Криму!

З повагою та надією,

Віалетта.

Листь до кримськотатарського народу
Дорогий кримськотатарський народе, сьогодні
я хочу висловити вам свою глибоку повагу та
підтримку. Доля українського та кримськотатарського
народу тісно переплетені. Ми забнеди діями і стійкі
перемоги, і велике горе.

Ми пам'ятаємо про страшну трагедію 18 травня
1944 року, коли вас жорстоко виселили з рідної
землі. Ви втратили свій дім, але не втратили мову
та культуру. Вам народ дім повернувся додому,
бо ваша любов до рідної землі вивчалася сильнішою
за будь-які накази. Ваша мужність та любов до
Батьківщини не тільки заколює весь світ, це
справжній та найкращий приклад того, як потрібно
любити, захищати свій дім.

Молода Буча не триває вічно! Скоро ми усі
будемо свободні й щасливі. До зустрічі!

Маме всі кришські татари!
Звертаюся до вас, щоб висловити
свого повагу до вашої сміливості
Мене вражають країни події,
вашої історії, починаючи з 1944 і
дошми, скільки країн тишчалою
окупованих. Продовженням репресій
щодо кришських татар. Від
цього країни неможливо сказати, що
ви завжди можете знати при
житок в Україні, де вас і вашу
ідеологію будуть сирити і
поважати.

Бажаю шквально вільного повернення
додому!

З повагою
Марія Махарова.

18 травня - це день пошани київської
яко, - татарського народу. Я вважаю
що так неможливо

Кримські татари не змирилися
з депортацією, і ми не змирилися!

Крим буде вільним,
ми схилимо голову перед пам'яттю
жертв трагедії 1944 року та відпра-
дуємо боротися кримських татар за
стабілізацію союзу!

